

จามจุรี

ชื่อเรียกพื้นเมือง : ก้ามกราม, ก้ามกุ้ง, ก้ามปู, ฉำฉา, ลัง, สารสา,
สำสา (ภาคเหนือ), ตืดตู่ (ตาก)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Samaneasaman (Jacq.) Merr.

ชื่อวงศ์ : Leguminosae-Mimosoideae

ลักษณะทั่วไป

ลำต้น ขนาดใหญ่ สูง 15-20 เมตร ผลัดใบเรือนยอดแผ่เป็นพุ่มกว้างคล้ายร่ม โคนต้นเป็นพุ่มพองต่ำ เปลือกสีน้ำตาลปนเทา แตกตามยาวขรุขระไม่เป็นระเบียบ

ใบ ใบผสมแบบขนนกสองชั้นทั้งใบยาวประมาณ 25 – 40 เซนติเมตร ใบประกอบด้วยช่อใบ 4 คู่ ใบย่อย 2 – 10 คู่ ต่อหนึ่งใบ ใบย่อยเกิดบนก้านใบซึ่งแยกจากก้านใหญ่ ใบย่อยรูปขนานเป็ยกปунแต่เบี้ยว ใบย่อยด้านปลายใบใหญ่ที่สุดใบย่อยหนาปานกลาง ด้านหน้าใบสีเขียวเข้มเป็นมัน ด้านหลังใบสีเขียวจาง และมีขนเล็กน้อย

ดอก เป็นช่อดอกทรงกลม แต่ละช่อรวมกันเป็นช่อใหญ่ ช่อดอกเกิดที่ปลายกิ่ง กลีบดอกเล็กมาก แต่ละช่อดอกมีดอกตัวเมียดอกเดี่ยว และล้อมรอบด้วยดอกตัวผู้เป็นจำนวนมาก ดอกบานมีสีชมพูซึ่งเป็นสีของเกสรตัวผู้

ผล เป็นฝักแบนเมื่อแก่ก็จะไม่แตก ฝักแก่จะมีสีน้ำตาลดำขนาดกว้าง 1.5-2 เซนติเมตร ยาว 12-20 เซนติเมตร ภายในฝักมีเนื้อนิ่มรสหวาน ฝักหนึ่งๆ มีเมล็ด 15 – 25 เมล็ด เมล็ดสีน้ำตาลดำยาว 0.5 – 0.8 เซนติเมตร

การปลูกและการดูแลรักษา

ปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการปลูก มีระยะการปลูก 10 x 10 เมตร ทำแนวกันไฟรอบบริเวณแปลงปลูก ต้นไม้และมีการถางวัชพืชอย่างน้อยปีละ 2 – 3 ครั้ง ในขณะที่ต้นไม้ยังเล็กอยู่ หากจะมีการตายหญ้าพรวนดินใส่ปุ๋ย โดยใช้ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยเคมี ใส่ปีละ 1 – 2 ครั้ง ก็เพียงพอจะทำให้ต้นไม้เจริญเติบโตและแข็งแรงดี

ประโยชน์

ฝักแก่ เป็นอาหารสัตว์

ใบ แก้ววดแสบปวดร้อน

เปลือก เป็นยาสมานแผล อากาบิด ท้องเสีย

เมล็ด แก้วโรคผิวหนังเปลือกสมานแผลในปากคอ แก้วท้องร่วง

เนื้อไม้ ใช้ในงานแกะสลัก ทำเครื่องใช้ เครื่องเรือนต่างๆ

แหล่งข้อมูล : <http://www.royalparkrajapruek.org/Plants/view?id=1256>

แหล่งข้อมูลภาพ : <https://sites.google.com/site/websitkeiywkabtncamcuri/>

